

ærede Minister, om han ikke med sin sædvanlige Velvilje vil tage sig af denne Sag og derved dæmpe en Bevægelse, som maatte til Dels beror paa en Mistforstaaelse og urigtig Opfattelse, beror paa en, om jeg saa maa sige, noget ængstelig Mistænkksomhed fra den ene Side og maatte paa nogen Overdrivelse fra den anden Side. Nu ved jeg vel, der menes, at denne Bevægelse nu er død hen eller i hvert Fald paa gode Veje dertil, og jeg skulde næsten tro, at den højt-ærede Minister skulde være tilbøjelig til at dele denne Mening, men deri tror jeg dog, at han turde tage fejl. I min Egenstab af Ordfører for det Udvalg, der er nedsat angaaende det foreliggende Lovforslag, er derom flet Henvendelser til mig af allernæste Dato, Henvendelser fra nogle af vort Landbrugs fremragende Mænd, men disse Henvendelser ere naturligtvis af ganske privat Natur og saaledes affattede, at jeg ikke her skal fremdrage dem. Jeg skal kun tillade mig at gengive den fælles Tanke, der gaar gennem dem alle, og som i en af dem er formuleret saaledes, at jeg vilde gøre en god Gerning, hvis jeg benyttede den her foreliggende Beslighed til at give et Stød til, at Ledelsen af Konsulentvirksomheden ikke kom til at gaa Landboforeningernes naturlige Ret for nær. Jeg har nu med Udvalgets Billigelse, og jeg tør sige efter dets Ønske, fulgt denne Opfordring; hvorvidt jeg derved har gjort en god Gerning eller det modsatte, vil Tiden vise, og formentlig vil allerede den højt-ærede Ministers Svar give os nogen Vejledning i saa Henseende.

Indenrigsministeren (Jungerslev):

Det er jo Forslaget i sin Helhed, der foreligger til Behandling, og det kan jo da være meget naturligt, at man fæster sin Opmærksomhed paa Spørgsmaalet om, hvilken Nytte man vil faa af de Bevillinger, der her ville blive stillede til Landbrugets Raadighed. Som nævnt, er der blandt andet opført et Tilskud af 12,000 Kr. til Lønning af Foreningskonsulenter i Husdyrbrug. Denne almindelige Bestemmelse maa sammenholdes med næstsidste Stykke af § 2, der lyder saaledes: „Det under c. opførte Tilskud til Lønning af Foreningskonsulenter i Husdyrbrug anvendes til Understøttelse af Foreningerne med indtil to Tredjedele af den aarlige Lønning, som den paagældende oppebærer af Foreningen som Konsulent. Foreningen drager Omsorg for, at Konsulenten afgiver aarlig Beretning efter Indenrigsministerens nærmere Forskrift til Oplysning om Konsulentens Virksomhed, og at Konsulenten deltager i de af Indenrigsministeren foran-

staltede Fællesmøder af Statskonsulenter og Foreningskonsulenter.“ Netop paa Grund af, at det var mig bekendt, at der var nogen Bevægelse, mente jeg, at det var rigtigt at fastslaa i selve Loven om Husdyrbrug, hvorledes Forholdet skulde være lige over for de Konsulenter, der antages af Foreningerne. Det første, der møder her, er en Understøttelse af indtil $\frac{2}{3}$ af Lønningen til de vedkommende som Konsulenter. Det kan dog ikke være en Bestemmelse, der fornærmer nogen, thi hidtil have de aldrig faaet over Halvdelen; det er altsaa en Velvilje, der vises vedkommende Virksomheder. Der lægges Accent paa Ordet „Konsulent“, thi det er ret hyppigt, at vedkommende tillige er Foretningsfører for vedkommende Landboforening. Dermed har Statens Bidrag intet at gøre. Statens Bidrag gives kun til vedkommende i hans Egenstab af Konsulent, og det maa fastholdes. Thi det vil let ses, at har vedkommende en saadan Dobbelstilling, dels som Konsulent, dels som Foretningsfører eller Sekretær for vedkommende Forening, kommer han til at staa i et langt inævrere Forhold til Foreningen end i sin Egenstab af Konsulent. Thi selve Egenstaben som Konsulent indbefatter i sig en vis Selvstændighed i Virksomheden; det er jo dog umuligt, at en Mand kan være Konsulent for Tredjemænd, for Beboerne, uden at der levnes ham nogen Selvstændighed i denne Virksomhed, og derfor er Bidraget bestemt med Hensyn dertil. Jeg mener altsaa at have gjort Ret i at fastslaa her, hvor højt et Bidrag der kan ydes til vedkommende, hvor stor Del af Betalingen til Konsulenterne der kan ydes, og hvilke Forpligtelser Foreningerne paatage sig, nemlig at Foreningerne skulle aarlig lade deres Konsulenter afgive en Beretning til Indenrigsministeren, og at Foreningen skal lade sin Konsulent deltage i de Fællesmøder, der afholdes af Stats- og Forenings-Konsulenter. Det, her staar, er kun en ligefrem Fuldbyrkelse af Lovgivningsmagtens tidligere udtalte Vilje. Det ærede Medlem, som jo følger saa nøje med, vil jo vide, at Vilkaaret for Bevillingen til Konsulentvirksomheden er, at der skal afgives en aarlig Beretning igennem Konsulentkontoret, til Indenrigsministeriet. Det er det ene Vilkaar for Bevillingen. Det andet Vilkaar, som er stillet — jeg kan ikke sige omtrent paa samme Maade — er, at de vedkommende ikke indskrænkes til deres Kredse, men at de skulle have Lejlighed til at deltage i Møder med Statskonsulenterne, noget, der dog har Betydning for de lokale Interesser; og vel at mærke, Staten betaler disse Møder, betaler